

SI SE'M PERMET

Lady Chatterley, de fet,

van ser tres

XAVIER FEBRÉS

Tindrem excusa per tornar a llegir *L'amant de Lady Chatterley*. Diuen els entesos que la versió que coneixem és la tercera i última feta per D.H. Lawrence dos anys abans de morir de tuberculosi a la localitat francesa de Vence, però que les dues anteriors resulten igualment interessants per apreciar l'evolució estilística i moral de l'escriptor. Els editors s'han apuntat a la idea amb entusiasme. La bibliografia perifèrica de D.H. Lawrence sempre ha estat més nodrida que els seus títols centrals.

L'editorial italiana Guanda publica *La prima Lady Chatterley*, mentre que la nova editorial milanesa ES obre la col·lecció de literatura eròtica amb la segona versió de la mateixa novel·la, titulada *John Thomas e Lady Jane. La seconda Chatterley*. De fet, a Itàlia les tres versions ja havien aparegut el 1946 aplegades en un sol volum per la casa Mondadori, amb el títol *Le tre Lady Chatterley*. Però les reedicions de la novel·la de Lawrence no tenen aturador i qualsevol revisió serveix per a tornar-hi.

L'amant de Lady Chatterley es va publicar en primer lloc en la seva versió definitiva, la tercera, tot i que aquesta primera edició feta el 1928 a Florència era clandestina, pel contingut eròtic del llibre. Va estar prohibida fins al 1960 a Anglaterra i als Estats Units. La traducció al català de Jordi Arbonès per a Editors Proa, publicada el 1979, va ser considerada com la primera versió íntegra apareguda a Espanya.

La lectura de la primera i de la segona versió escrites per D.H. Lawrence permet comprovar que la tercera és la que introdueix el caràcter obertament sexual. Primer, els amors del guadabosc Oliver Mellors amb la seva mestressa i esposa de Sir Clifford Chatterley, lady Constance Chatterley, es presentaven com molt més castos, com una història romàntica.

El prologuista de la segona versió traduïda ara a Itàlia, Guido Almansi, diu: "Només a la tercera versió Lawrence va madurar la convicció que per anar contra les convencions socials calia dir-ho tot explícitament: l'exaltació dels òrgans sexuals dels dos amants, l'admiració sense vels dels seus orgasmes, l'intent de legitimar l'ús de paraules explícites per descriure les trobades eròtiques, com ara *to fuck*. En la primera *Lady Chatterley*, Lawrence provava una via no menys compromesa: explicar l'eros veladament, segons la més antiga tradició de la novel·la d'amor a la manera occidental."

L'èxit, naturalment, li va venir per la tercera i última opció.